

som er opført under Nr. 25, det nemlig „at Fartøier under 10 Commercelæster skulle være frie;“ det støtter sig til et Princip, som under denne Discussion oftere er fremkommet her i Saalen; men jeg må tillade mig at bemærke, at, skjøndt jeg har gjort mig Umage for nøie at følge disse Discussioner, saa besinder jeg mig dog i det fuldkomne Virvar om hvad der er Forsamlingens Anskuelse om dette Princip, da det forekommer mig, at det, som derom er udtalt, og de forskjellige Afstemninger derom staae i aabenbar Modsigelse til hinanden. Skjøndt jeg erkjender, at den ærede Ordfører har bidraget meget til at oplyse Thinget om mange finantzielle Sandheder, saa kan jeg paa den anden Side ikke nægte, at jeg finder den Raade, hvorpaa han har udtalt sig over det Princip, som ligger til Grund for det omhandlede Spørgsmaal i høj Grad mærkelig; og navnlig er det mig saa meget mærkeligere, som jeg i alle finantzielle Sager er vant til at høre mig for ham som min Læremester. Den ærede Ordfører har nemlig udtalt sig imod den progressive Stat og har fremhævet, at Reglerne for Beskatningen maatte være: at beskatte eensartede Gjenstande lige høit, hvad enten de findes i stor eller ringe Mængde samlede paa een Gaand. Jeg skal ikke her gaae ind paa Discussion om, om en progressiv Stat er rigtig eller ikke; jeg tilstaaer, at jeg antager, at den er rigtig, fordi jeg troer, at den Interesse, en Mand har af Samfundsordenens Bevarelse, stiger i Sammenligning med hans Indtægter, i et langt stærkere Forhold end denne Indtægt, saaledes at en Mand, der har 1000 Rbd. Indtægt, har mere end 10 Gange saa stor Interesse af, at Statens Forhold blive bevarede, end den, som kun har 100 Rbd. Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt, at en saadan Mand ogsaa betaler en forholdsvis højere Skat; thi dette Spørgsmaal vil jeg lade staae hen, indtil vi komme til Indkomstskatten, hvor det kommer under nærmere Drøftelse. Derimod kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom paa, at, naar man bliver staaende paa dette Standpunkt, saa kan man med en vis Conseqvent komme til at fritage de smaa Indtægter for Skat; thi, jo længere man kommer ned med

Hensyn til Indtægterne, desto lavere sættes forholdsvis Skatten, og man kan da tilfaldt komme til en Indtægt, om hvilken man siger, at den ikke skal svare Skat. Jeg troer vel ikke, at det er rigtigt at gaae frem paa den Raade, men man kan gjøre det med en vis Conseqvent; jeg har tidligere udtalt mig herimod, og jeg troer, at det er urigtigt baade i politisk og finantziel Henseende; i finantziel Henseende, fordi, naar man vil undersøge Forholdet i andre Lande, hvor man har den Art Skat, vil man finde, at det netop er den lave Skat paa de smaa Indkomster, som giver det største Udbytte, og i politisk Henseende, netop fordi jeg anerkjender Sandheden af det, som er anført som et Angreb paa dette Princip, nemlig, at, naar man beskatter de ringe Indtægter, og navnlig Arbejdsindtægterne, saa kaster man Beskatningen over paa Arbejdsherren. Det er netop det, jeg erkjender, at man gjør, og derfor kan man gjøre det uden Fare for at undertrykke den Fattigere, medens Fordelen derved er stor i politisk Henseende, fordi det er rigtigt, at man lader den Enkelte føle sig som Statsborger, idet man lader ham bære en Deel af Udgifterne til de almindelige Statsformaal. Naar man imidlertid følger det progressive System, saa kan man, som sagt, komme til at fritage de smaa Indtægter, og, da man har gjort dette ved flere foregaaende Afstemninger, saa bør man ogsaa gjøre det i det foreliggende Tilfælde.

Vel er det fremhævet, at det vilde være aldeles overflødig, naar der gives Finantzministeren Bemyndigelse til at lade denne Krigsskat bortfalde; men de ville vistnok Alle erkjende, at der er Forskel mellem lovmæssig Adkomst til at være fri for en vis Afgift, og en Bevilling, hvorved der indrømmes Nogen Fritagelse. Og, naar man gjennem Loven nu har vedtaget en Bestemmelse, ifølge hvilken alle smaa Indtægter skulle være frie, saa synes mig, at der er slet ingen Anledning til at beskatte disse smaa Indtægter af Skibe. Sagen er i og for sig ikke af nogen stor finantziel Betydning; der findes kun circa 4000 Commercelæster, der tilhøre Skibe, som ere under 10 Commercelæster drægtige pr. Skib, saa at den hele Gjenstand, hvorom Sagen her dreier sig, ikke